

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งท้องที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด ออกเป็นเขต

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งท้องที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด ออกเป็นเขตให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด ออกเป็นเขต พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ของกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๔ ให้แบ่งท้องที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด ออกเป็นเขต ดังนี้

(๑) เขต ๑ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดนนทบุรี และมีเขตภายในท้องที่

จังหวัดนนทบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดอ่างทอง

(๒) เขต ๒ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดชลบุรี และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดชลบุรี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดระยอง

(๓) เขต ๓ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดนครราชสีมา และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานี

(๔) เขต ๔ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดขอนแก่น และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดนครพนม จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย และจังหวัดอุดรธานี

(๕) เขต ๕ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดเชียงใหม่ และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

(๖) เขต ๖ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดพิษณุโลก และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดอุตรดิตถ์

(๗) เขต ๗ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดนครปฐม และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

(๘) เขต ๘ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง

(๙) เขต ๙ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดสงขลา และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดยะลา และจังหวัดสตูล

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่ตั้งของสำนักงานอัยการเขต ๑ ซึ่งเดิมตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครไปอยู่ ณ จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้เหมาะสมในการบริหารและสอดคล้องกับการแบ่งท้องที่ของสำนักงานอัยการเขต ๑ ประกอบกับได้มีการเปลี่ยนชื่อกรมอัยการซึ่งสังกัดกระทรวงมหาดไทยมาเป็นสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง เห็นสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแบ่งท้องที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด ออกเป็นเขต เสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้